

ENTESA PER SABADELL. PROGRAMA DE JOVENTUT.

1.- Introducció:

En general, podem afirmar que la problemàtica dels i les joves de Sabadell de cara a completar el seu procés de sociabilització coincideix força amb la de la resta de ciutats mitjanes: problemes en la transició de l'escola al treball, atur i precarietat, dificultat d'accés a l'habitatge, i la progressiva assimilació de valors i usos culturals dictats per la llei del mercat i la ideologia dominant (el pensament únic).

La política de joventut d'un ajuntament d'esquerres, allunyada tant de paternalismes com de relacions burocratitzades, ha de partir d'uns principis de participació real dels joves en la vida ciutadana i en la seva diagnosi, de la promoció de l'autogestió com a instrument de responsabilitat i sociabilització i de l'acció coordinada de diferents agents en la millora de la qualitat de vida del jovent.

2.- Tres eixos d'actuació:

- a) **Consolidació i reforçament del teixit associatiu juvenil.** L'ajuntament ha de donar un suport decidit a les diferents formes d'associacionisme juvenil, entès com a una de les vies essencials tant de realització personal dels joves, com d'autoorganització i de participació social. Suport que ha de veure's reflectit en el terreny de les infraestructures, en el de la divulgació i en una política d'entesa amb les entitats que treballen en aquests camps per tal d'augmentar la seva projecció social.
- b) **Treball per assolir les condicions necessàries per a la realització del jovent.** Tant des del punt de vista socioeconòmic com des de la cultura i els valors, l'administració municipal ha de dur a terme polítiques actives destinades a facilitar la integració social dels i les joves. Especialment en el camp de l'habitatge, de la formació i el món laboral, i en el suport efectiu a diferents formes culturals i associatives d'expressió.
- c) **Promoció de la consciència social i ciutadana.** L'ajuntament no pot romandre neutral davant l'acció del mercat pel que fa a extensió d'usos i valors socials i culturals. Tampoc no pot caure en el parany d'una actuació allunyada de la realitat de la majoria dels i les joves de la ciutat. Cal, des dels instituts, els centres d'esplai, les associacions esportives, etc., coordinar una sèrie d'iniciatives de promoció de valors com la solidaritat, la igualtat, la participació, l'arrelament al país, etc.

3.- Prioritats d'una política integral de joventut:

3.1.- Lleure i aspectes culturals:

3.1.1.- El suport decidit a les entitats juvenils i d'educació en el lleure, sota els principis de l'autonomia i la corresponsabilització. Suport que ha de tenir per finalitat el reforçament d'aquestes

entitats i de la seva implantació en el territori, configurant una autèntica xarxa educativa i social. Suport que ha de veure's concretat en:

- Una política activa d'equipaments, amb el compromís d'aconseguir acomodar a través de cessions, cogestió d'equipaments, avals, crèdits tous, etc., una entitat a l'any, com a mínim.
- L'establiment de convenis plurianuals entre l'Ajuntament i les entitats d'esplai, amb l'objectiu de dotar de continuïtat i fer possibles projectes de contingut a mitjà i llarg terminis.
- La normalització de les relacions ajuntament - entitats, amb la creació d'una "finestra única" i la posada en marxa de mecanismes participatius, com la Taula de Joves. Taula entesa en un doble vessant: com a eina de diagnosi, debat, denúncia, elaboració de propostes i seguiment de les diferents realitats i problemàtiques que ens afecten, i com a instrument de relació i d'impuls del teixit associatiu juvenil.
- L'obertura d'una Oficina d'Associacionisme amb assessoria jurídica i fiscal, que seria una eina de suport en qüestions administratives, burocràtiques i d'orientació a les entitats i especialment als nous projectes.
- L'aposta decidida per la formació de monitors, mantenint la "capitalitat" aconseguida amb la tasca desenvolupada fins ara per l'Aula d'Esplai del Vallès. Suport a la diversificació cap a tots els col·lectius que intervenen en el lleure d'infants i joves (monitors esportius, voluntaris d'ONG, treballadors de diferents serveis...)
- La promoció d'experiències pilot de coordinació d'activitats periescolars, amb el compromís de les escoles, les AMPES, el moviment d'esplais, les entitats socials, esportives i culturals, i l'administració, que, allunyades de plantejaments consumistes o hiperproteccionistes, afavoreixi l'educació en el sentit de la responsabilitat i l'autogestió del lleure propi.
- La promoció de l'ocupació i l'autoocupació en el camp del lleure dins dels paràmetres de l'economia social, vetllant per la qualitat educativa dels serveis i per la seva connexió a la realitat associativa.

3.1.2.- Impuls de valors socials i culturals:

Entenem que el govern municipal no pot restar immòbil davant la potència aclaparadora del mercat i dels hàbits i valors socials que marca. Cal apostar per un equilibri entre el sector privat, el social i el públic pel que fa a l'activitat social i cultural, equilibri que garanteixi la promoció de valors i actituds progressistes, solidàries i participatives.

El paper de l'Ajuntament variarà des del d'agent catalitzador fins al d'intervenció concreta en determinats àmbits, partint de la premissa que l'enfortiment del sector social -en aquest cas l'associacionisme juvenil- és la principal garantia d'èxit en aquest terreny.

Creiem que els centres d'ensenyament, com a llocs on passen joves i adolescents una part important de la seva vida, constitueixen el principal motiu d'actuació en aquest terreny. És també evident que la lluita contra les desigualtats implica una prioritització clara del treball en les zones de més risc d'exclusió social i de menys tradició sociocultural. En aquest sentit, proposem:

- a) La promoció d'agermanaments i de jornades interculturals de solidaritat, coordinant els esforços de Sabadell Solidari, dels centres d'estudi i d'entitats socials per tal de garantir la participació massiva d'estudiants en aquestes activitats.
- b) La potenciació d'intercanvis entre joves i adolescents de la ciutat i d'altres del nostre entorn, (tant nacional, com dels pobles veïns de la Mediterrània). Entenem que la coneixença i l'obertura de mires que impliquen aquestes vivències són fonamentals per a la formació de ciutadans conscients i tolerants.
- c) L'articulació d'una xarxa de locals -públics o socials- en els quals les diferents expressions artístiques del jovent (teatral, musical, etc.) trobin acollida i promoció ciutadana, intentant una programació estable i rotatòria que les faci arribar al conjunt de la ciutat. Caldrà també assegurar la correcta divulgació d'aquestes activitats.
- d) Com hem assenyalat en el capítol anterior, promoure acords i convenis entre el teixit associatiu i els IES, per articular una oferta de lleure educatiu adient a les necessitats de cada barri.
- e) La sensibilització vers l'ecologia, a través de la implicació de les entitats naturalistes en campanyes conscienciadores per promocionar l'ús dels transports col·lectius i no-contaminants, de consum responsable, de reaprofitament i reciclatges de materials, etc.

3.1.3.- Equipaments:

Tres són les línies d'actuació proposades en aquest terreny:

- a) El canvi de model de Centres Cívics. Aquests han d'esdevenir un lloc atractiu per al jovent, tant per l'activitat que s'hi pugui desenvolupar, com pel seu funcionament. En aquest sentit caldrà, d'una banda, facilitar el seu ús per part de les entitats i col·lectius de joves, desburocratitzant les condicions d'accés, flexibilitzant els horaris i, en definitiva, tendint a la corresponsabilització de la seva gestió. D'altra banda, la possibilitat que cada centre cívic disposi d'un bar gestionat col·lectivament, facilitaria la identificació d'aquests locals com a llocs de relació social, alhora que permetria certa autonomia econòmica.

- b) La tendència a l'autogestió per part del teixit associatiu d'espais municipals infrautilitzats. Entenem que aquest model comporta una aposta social i educativa de cara a la formació de ciutadans responsables i participatius. Les entitats i l'administració, per la via del conveni d'ús, es comprometran al seguiment i millora de la rendibilitat social d'aquests espais.
- c) La creació, en resposta a les demandes de diferents col·lectius juvenils compromesos socialment i cultural, del Casal de Joves de Sabadell, entès com un espai autogestionat exclusivament jove i d'abast ciutadà, i amb condicions per a la celebració d'activitats musicals, artístiques, etc.

3.2.- Formació i món laboral:

3.2.1.- Una sòlida formació personal:

- a) L'administració ha de jugar un paper catalitzador en la necessària adequació de dos factors fonamentals: l'oferta formativa i la demanda professional. Entenent que la formació és per als ajuntament (a manca de poder legislatiu) una aposta clau en la lluita per unes condicions de treball dignes per al jovent, proposem mobilitzar els recursos adients per l'elaboració i desplegament d'un Pla Ciutadà de Formació Laboral, on caldrà comptar amb la participació dels instituts de secundària, les empreses, els centres formatius, les associacions d'estudiants, els sindicats i l'administració.
- b) L'aposta decidida per garantir a la immensa majoria dels joves una formació que els permeti el seu desenvolupament personal i eviti riscos d'exclusió social serà, doncs, una de les nostres prioritats programàtiques, desenvolupada en el programa d'educació. En aquest sentit, caldrà remarcar especialment la ja indefugible necessitat d'assegurar dos tipus de coneixements que han esdevingut essencials, tant per a la realització de les persones en un món cada cop més interrelacionat, com per ampliar les seves perspectives laborals. Ens referim, òbviament, al suport a l'aprenentatge de llengües i la familiarització amb les noves tecnologies.
- c) Una eina que ha d'esdevenir un mecanisme de traspàs "dignificat" de l'escola al món laboral és la promoció de convenis entre empreses i instituts, que recullin el compromís de formació per una banda i de participació en la despesa i posterior contractació de professionals per l'altra.
- d) L'Ajuntament ha de fomentar, a través de la informació i la facilitació de tràmits, l'accés del jovent sabadellenc a experiències formatives, com els intercanvis d'estudiants i aprenents en pràctiques entre diferents països europeus.

3.2.2.- Autoocupació, economia social i nous jaciments.

- a) En l'àmbit juvenil, existeix una sèrie de nous jaciments d'ocupació, lligats sobretot amb el lleure i les activitats periescolars, com podrien ser els monitors de menjadors, d'activitats lúdiques, esportives i formatives, etc. Cal apostar decididament per la iniciativa social i per l'autoocupació del jovent en

aquests camps, sensibles a la penetració de grans empreses especuladores de dubtosa vocació educativa o social.

- b) Es fa també necessària la investigació de necessitats socials i productives que puguin donar lloc a noves sortides professionals o laborals, actuant l'ajuntament com a impulsor d'aquests estudis, i vetllant per la presència dels sectors públic i social en la seva explotació.
- c) Finalment, l'administració local haurà de fer l'esforç d'aconseguir un compromís dels agents públics, financers i socials per articular eines de suport real a iniciatives d'autoocupació o cooperativisme juvenil, aprofitant en part experiències ja existents en altres zones de la UE.

3.3.- Habitatge:

Tres són les línies que proposem per a facilitar l'accés dels joves a un habitatge que permeti el seu desenvolupament i emancipació dins la societat:

3.3.1- L'aprofundiment en les experiències de petits habitatges de lloguer per a joves, a través de fórmules que assegurin el seu manteniment i la seva futura utilització com a habitatge social i no especulatiu.

3.3.2.- L'actuació sobre el mercat tant destinada a facilitar el lloguer o la compra d'habitatges nous o infrautilitzats per part de joves amb dificultats econòmiques, com a potenciar barris "intergeneracionals" i no classistes, evitant situacions de "segregació geogràfica" provocades per l'allunyament de les zones d'habitatge social respecte de les zones de més serveis i espais verds. Per exemple, dels 500 habitatges que volem construir en quatre anys, el 20% es destinaria a lloguer específicament per a joves.

3.3.3.- El disseny i la promoció d'espais destinats a formes de convivència diferents de la família tradicional, des dels petits estudis fins els pisos per a estudiants, que adequin l'oferta a les necessitats de sectors importants de la joventut.